

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۸/۲۸

عبدالباري جهاني

د عمرخيام د څو څلوريځو ژباړه

لومړۍ برخه

در چشم تو عالم ار چه می آریند
مگر ای بدان که عاقلان نگریند
بر پای نصیب خویش کت برایند
بسیار چو تو شدند و بسیار آیند

رنگیني د زمانې دي د ژوندون له لاری باسی
هی توبه له هغی لاری چی د عقل ورته شاسی
د حیات هره شیبه دي د قسمت پر پانه لیک ده
داسی دېر بی ستا په شان کرل داسی دېر به وروسته راسی

خوش باش که غصه بېکران خواهد بود
بر چرخ قران اختران خواهد بود
خشتی که ز قالب تو خواهند زدن
ایوان سرای دیگران خواهد بود

په خوښی که ورځي تېري حساب نسته د غمونو
پر آسمان به لا راخېژي بسایسته ستوري په لکونو
یوه خښته به سي جوړه ستا د گران وجود له خاورو
په دېوال کی به کارېري د قصرونو د کورونو

آنانکه کهن شدند و انانکه نوند
هر یک بمراد خویش لختی بدوند
این ملک جهان بکس نماند جاوید
رفتند و رویم و دیگران آیند و روند

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

که زاړه پر دې د نیا دې او هغوی چی لا ځوانان دي
د مطلب د پاره ټوله لکه ژرندی سر گردان دي
د دنیا بنادی هیچا ته تل تر تله نه پاتېږي
ولارل، ځوبه، نور به راسي او هغوی لا هم روان دي

آن قوم که سجاده پرستند خرنند
زیراکه بزیر بار سالوس درند
وین از همه طرفه تر که در پرده ء زهد
اسلام فروشند و ز کافر بدترند

هغه قوم چی په ژوندون کی مسلي لمانځي ټول خره دي
ځکه لاندی په شیو ورځو د ریا تر بار کاره دي
لا تر دې عجیبه دا ده چی د زهد په پرده کی
خرځوی اسلام پر خلکو تر کافر بتر په زړه دي

آن مرد نیم کز اجلم بیم آید
کان نیمه مرا خوشتر ازین نیم آید
جانیست مرا بعاریت داده خدا
تسلیم کنم چو وقت تسلیم آید

هغه څوک نه یمه خلکو له اجل نه چی بېرېږي
هغه نیمه چی سوه تیره زما تر دې نیمی خوښېږي
دا یو روح دا دی لرمه چی په پور دی خدای راکړی
دا به هم تسلیمومه چی یې وخت را ورسېږي

از واقعه ء ترا خبر خواهم کرد
وانرا بدو حرف مختصر خواهم کرد
باعشق تو در خاک فرو خواهم شد
وز مهر تو سر ز خاک بدر خواهم کرد

یوه ورځ به دي له پېښي او له نکل نه خبر کم
په دوه حرفه به خپل نکل درته ټوله مختصر کم
ستا له عشق سره جانانه به بنڅېرمه په گور کی
ستا له مهره به جانانه زه ښکاره له خاورو سر کم

اجرام که ساکنان این ایوانند
اسباب تردد خردمندانند
هان تا سر رشته ء خرد گم نکنی
کانان که مدبرند سر گردانند

دغه ستوري چی یې وینې هستوگن چی د اسمان دي
له تحقیقه یې مغروره پر دي مخکه هوبنیاران دي
پام کوه چی ورک یې نه کی دا تناو د عقل فکر
خکه خوک چی ډېر هوبنیار دي هغوی نور هم سر گردان دي

افسوس که سرمایه ز کف بیرون شد
در دست اجل بسی جگر ها خون شد
کس نامد از آنجهان که آرد خبری
کاحوال مسافران عالم چون شد

هی افسوس ولاره له لاسه سرمایه د ژوند او میني
د اجل ظالم له لاسه سولي ډېري سيني خوريني
له هغه جهانہ بیرته چا خیر نه دی راوری
چی احوال د مساپرو د عالم خرنګه ویني

امشب پی جام یک منی خواهم کرد
خودرا بدو رطل می غني خواهم کرد
اول سه طلاق عقل و دین خواهم داد
پس دختر رز بزنی خواهم کرد

دا نن شپه می ملا ترلي یو مني جام پسی خمه
خان په دوه منه شرابو په سرو میو مستومه
اول خمه ورکومه عقل و دین ته دري طلاقه
ورپسی په خرابات کي پر ساقی نکاح ترمه

هر راز که اندر دل دانا باشد
باید که نهفته تر ز عنقا باشد
کاندر صدف از نهفتگی گردد دُر
آن قطره که راز دل دریا باشد

د پانوی شمیره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په ځير و لولئ

هر يو راز چى وي په زړه كى د پوهانو د مېرونو
هغه پټ ساتلى بويه د عنقا تر پيغامونو
په صدف كې سې دننه مرغلره ورنه جوړه
هغه څاڅكى چى پكېنې وي راز د سترو دريابونو

ماه رمضان گذشت و شوال آمد
هنگام نشاط و عيش و قوال آمد
آمد گه آنکه خيکها اندر دوش
گویند که پشت پشت حمال آمد

روژه تېره سوه اختر سو سر پر سر پيالي تشيرى
وخت د عيش او د نوش راغى د مستى نغمې برغېرى
ډلي ډلي رندان راغلل پر اوږو يې دي خمونه
يو كتار د حملانو يو په بل پسى تېرېرى

گل گفت که دست زر افشان آوردم
خندان خندان رو بجهان آوردم
بند از سر كيسه برگرفتم رفتم
هر نقد که بود در میان آوردم

گل ويل مخ مى نيولى محفلونو دجانان ته
خوله مى ډکه له خدا ده يم راغلى دي جهان ته
اميانى مى كرلي خلاصى ور رهي سوم گلستان ته
چى مى څه نغده درلوده ما ور خوشى كړه ميدان ته

نور بيا